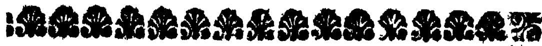
జ్ఞానాంబ్రాలతము

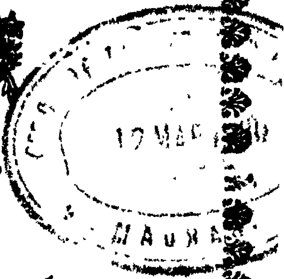
1500

10,265

వేదాంతగ్రంథమాల

ఓమ్.

ధ్యానామృతము.

శ్రీ మళయాళస్వాముల వారిచే రచియింపబడిన

ఇది

తిరుమలలోనుండు

బుధజనవిధేయుండగు శ్రీ దూపం రామరెడ్డి వారి

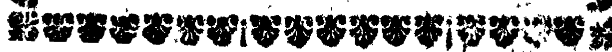
ద్రవ్యసహాయముచే

తిరుపతి పుండరీకనిలయముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రింపించి ప్రచురింపబడియె.

1930.

[వెల. 0-2-0] [మొదటికూర్పు ప్రతులు 1000

పీఠిక.

ఓ ప్రియసోదరులారా జ్ఞానేనహీనః పశుభిఃసమానః అనగా జ్ఞానహీనులైనవారు పశువులతో సమానులని శ్రుతులు మొరలిడుచున్నదిగదా. యీజ్ఞానమే సర్వానర్థనివృత్తికరమైన శాశ్వతానంద మోక్షమని వేదసమ్మతము. దీనికి భక్తియేముఖ్యసాధనమని శ్రీవశిష్ఠ వేదవ్యాసనారదాది మహాఋషులయొక్క ముఖ్యాభిప్రాయమై వున్నది. దీపమునకు తైలమున్ను యవాదిఓషధులకు జలమున్నూ యేలాగున ముఖ్యసాధనమయి వున్నదో ఆలాగుననే ఆత్మజ్ఞానమైన దీపమునకు భక్తి తైలమువంటిది. జ్ఞానానందమైన మందారవృక్షమునకు భక్తిజలము వంటిది యీకారణముచే కరుణానిధియైన శ్రీకృష్ణభగవంతులు భగవద్గీతయందు భక్త్యామామభిజానాతి అని శెలవు యిచ్చియున్నారు. దీనికి కారణమేమనగా భక్తిమార్గమందు యేలాగైన ఒక్క అపాయములేదు. యిది యునుంగాక ఆబాలాదివృద్ధ ఆచండాలాది పర్యంతము గల స్త్రీ పురుషులున్నూ దీనికిపాత్రులే యెవరికి అజ్ఞానము అధికముగావున్నదో వారుగదా జ్ఞానమునకు ము

వ్యాధికారులు వాత పిత్తశ్లేష్మ దోషములచే శరీరమున
కు గలిగెడురోగనివారణార్థమై ఆయుర్వేదము యేర్పడి
నది. అలాగుననే ఆత్మనుబాధించిన మల అజ్ఞానవిక్షే
పములు లేక సత్వరజస్తమోగుణములయిన అజ్ఞాన మహా
రోగనివారణకొరకు కర్మోపాసన జ్ఞానములనెడు మూ
డుమార్గములు వేదమునందు ప్రసిద్ధమయియున్నది. ఆక
లిలేనివారికి అన్నమెందుకు రోగములేనివారికి ఔషధ
మేల దీనిరహస్యమేమనగా స్త్రీ శూద్రులు మొదలయి
నవారు బ్రహ్మవిచారమునకు అర్హులు కాదనియును
భగవద్గీత మొదలయిన దివ్యగ్రంథములు పారాయణము
చేయరాదనియును కొందరు చెప్పి భయపెట్టుచు
న్నారు. యిదియెంత అసంబంధము స్త్రీ శూద్రులు
అజ్ఞానులయినయెడల వారికే జ్ఞానశాస్త్రము యేర్పడియు
న్నది. జ్ఞానులయినయెడల దీనికై చెప్పనక్కరలేదు సమ
స్తవేదవేదాంత రహస్యములు శ్రీ పరమేశ్వరుడు శ్రీ
పార్వతీదేవికి ఉపదేశించినట్లున్నూ అలాగుననే పరమా
త్మయైన శ్రీమన్నారాయణుడు భూదేవికి బోధించినట్లు
శాస్త్రములలో కనబడుచున్నయది యిదియునుంగాక మ
హాయోగీశ్వరుండైన కపిలాచార్యుండు తనతల్లియైన దేవ
హూతికి సాంఖ్యతత్వోపదేశమున్నూ ఋషిశ్రేష్ఠుండైన

యాజ్ఞవల్క్య మహాఋషి తనభార్యయైన మైత్రేయికివే దాంతి జ్ఞానోపదేశము బోధించినట్లు భాగవతబృహదారణ్యకోపనిషత్తులలో ప్రసిద్ధముయున్నది. ఋషిపుంగవుండైన మతంగ మహాఋషి అంత్యజాతి సంబోధయైన శబరికిన్ని సప్తఋషులు వాల్మీక మహాఋషికిన్ని జాలంధ్రయోగీశ్వరుడు మయినావతికిన్ని జ్ఞానోపదేశము చేశినట్లు శాస్త్రప్రసిద్ధముగదా శ్రీవాశిష్టమందు మహాయోగినులయిన చూడాలకర్కటి మొదలయినవారిచరిత్రములు లోకవిఖ్యాతమైయున్నది. శ్రీ భక్తవిజయమందు పరమభక్తులైన స్త్రీపురుష చండాలమ్లేచ్ఛజాతి మొదలయినవారి పావనమయినపవిత్రచరిత్రము దిగంతవిశ్రాంతమయివున్నది. అలాగుననే శివభక్తాగ్రగణ్యులయిన శ్రీనంద కన్నప్పనాయన మొదలయినవారిభక్తి తేజముని చెప్పవచ్చును. అలాగుననే శ్రీవైష్ణవ భక్తాగ్రేసరులయిన శ్రీ తిరుపాణియాళ్వారు పంచమజాతియందున్నవారు. ఆండాళ్ స్త్రీజన్మమందుజన్మించినవారుగదా యిదియునుంగాక శ్రీవెంకటేశపాదారవిందమందుమహాయోగినియైన శ్రీతరిగొండవెంగమాంబా దివ్యచరిత్రములు యెంతదివ్యముగానుండినది యిదియునుంగాక యుపనిషత్తుయోగజ్ఞాన శాస్త్రములలో నానాయోనియందు జన్మించినస్త్రీపురుషులు

లెక్కలేనివారు బ్రహ్మధ్యానముచే పరబ్రహ్మమునుపొంది నవారిలో గోచరార్థమై కొంతపుణ్యాత్ములుపేరుమాత్రం యిచ్చట సూచనగా కన్పింపబడినది దానిలో శ్రీవశిష్ఠ మునీంద్రుండు వేశ్యయందును శ్రీవేదనిధియైన వేదవ్యా సమహాత్ముని బెస్త స్త్రీయందును త్రిలోకసంచారిఅయిన శ్రీ నారదమహర్షి చాకలి కన్యయందును శ్రీ మతంగమ హర్షిపుంగవుండు మాదిగ యువతియందును మాండవ్య మునీశ్వరుండు కప్పయందును వాల్మీకితపోధనుండు కిరా తకులమందును విశ్వామిత్రమునిశ్రేష్టుండు క్షత్రియకుల మందును అవతరించినవారై పరమేశ్వర ధ్యానముచే బ్రహ్మఋషిప్రముఖులైరిగదా అలాగుననే యిప్పుడున్నూ గలదు శ్రీగురునవక్కున్నూ రెడ్డికులసంభూతుడైన దొడ్డ వేమన యోగీశ్వరుండున్నూ కొంతకాలముక్రిందటనే అంతర్ధానమయినవారే అలాగుననే స్త్రీలలోను మైత్రే యి సులభా, గార్గి, శాండిల్యే, చూడాల, శబరీ మొదలైనలెక్కలేని మహాయోగినిలున్నూకలరు వీరంద రున్నూ తపోశక్తిచే పవిత్రస్వరూపులై పరబ్రహ్మస్వరూపు లైరి. ఎట్లనగా స్పర్శవేదిచే ఇనుము బంగారు అయినట్లు న్నూ రసాయనశంత్రజ్ఞులు లోక్కవస్తువును మరొకవ స్తువుగా మార్చునట్లున్ను వీరున్ను ఆత్మజ్ఞానశక్తిచే మురికి

తవమైన మాయను మటుమాయముచేసి నిత్యశుద్ధపరి
పూర్ణ పరమాత్మస్వరూపులయిరి. ఇప్పుడున్నూ వర్తక
హిందూస్థానములో అనేకస్థలములయందు యోగినిలున్ను బ్ర
హ్మచారిణిలు మొదలయినవారి మఠములనునేనేదర్శించి
నాను వీరందరున్నూ అధ్యాత్మశాస్త్రములలో మహావి
దుషులే ఆరోగ్యోత్తములారాసమస్తజీవరాసులున్నూ వాస్త
వముగా పరమాత్మస్వరూపులే నామరూపములు వేరువే
రుగానున్నప్పటికిన్ని వస్తువొక్కటియే. జగదీశ్వరుండు
కరుణామూర్తిగదా. అప్పుడు తనఅంశభూతులయిన జీవ
రాసులున్నూ తనస్వరూపులే అగునుగదా చక్కెరచేచే
యబడిన బొమ్మయొక్క ఆపాదమస్తకపర్యంతము అధిమ
ధురముగానుండును ఆలాగుననే వేదపురుషముఖమునుం
డి బ్రాహ్మణులున్ను బాహువునుండి క్షత్రియులున్ను
వూరువునుండి వైశ్యులున్ను పాదమునుండి శూద్రులు
న్ను జన్మించినట్లు కొన్నికొన్ని శ్రుతులు చెప్పుచున్నది.
అట్లున్నప్పటికిన్ని వారందరు పరమాత్మస్వరూపులే లేక
మేడివృక్షమునకున్ను పనసచెట్టునకున్ను ఆపాదచూడ
పర్యంతము ఫలములుకలదు మేడిచెట్టునందుగల ఫలము
లంతయు మేడిఫలములేగాని యింకొక్క ఫలములేదు.
ఆలాగుననే పనసచెట్టునందుచుకూడ కలదు. రుచులకు

న్న మార్పులు లేదు పిందె, కాయ, పండ్లు యీ భేదము కలదు దీనికి గుణములని పేరు సత్వరజస్తమో గుణములన నుసరించి జాతిభేదములు కలదు గాని యింకొక్క విధము కానేరదు కనక మొక్కటియైనను కటికాది కుండల ములు అనేకములు మట్టి వొక్కటియైనను పాత్రములు బహువిధములు నూలు యేకమైనను వస్త్రములు నానా ప్రకారములు కొయ్య వొక్కటియైనను బొమ్మలు పలు తెరంగులు నామరూపములు వేరువేరుగా నుండినను యిది అంతయున్ను సూక్ష్మదృష్టిచే చూచునప్పుడు ఏక మైన పరమాత్మయందుండి అనేకములై యీ ప్రపంచము పరిణమించినది యీ కారణముచే అభేదదర్శనం జ్ఞానం, సంసారం భేదదర్శనమని శ్రుతులు చెప్పుచున్నవి యీలాటి సంశయములు భక్తులైన అనేక స్త్రీ పురుషు లవాతో అప్పుడప్పుడు యడుగ కారణముచే యీ చిన్న పుస్తకము వ్రాయుటకు కారణమైనది. దీనియందు వ్రా యబడిన ధ్యానాదిశ్లోకములు నేను చిన్నకాలమందు ధ్యా నించినవే. అవియంతయు ఒక చిన్న నోటుపుస్తకము నందు వ్రాసిపెట్టియుండినవి. యిదియంతయు ను అనేక గ్రంథములలోనుండి సంగ్రహించినదిన్ని అనేక మహానీ యులచే గ్రహించినదిగా యున్నది. దీనియందేమ నారద

గాన రామాయణముతోగూడ ధ్యానాదిమంత్రసహి
తము చేర్పకారణము స్త్రీలకుగూడను *వృషయో
గ్యమై కృతార్థులుకావలయునని విచారముతో చెప్పి
నది యీపుస్తకము అతిథిసత్కారాభిలాష పరవశులై
నవాడు క్షుత్పిపాసచే తపించువచ్చువారికి అన్నదాన
ముచేయ సాధ్యములేనియడల పానీయాది సత్కారము
చేసి విశ్రాంతిని చేయునట్లుగావున్నది. దీనియందుచె
ప్పిన విషయములు బహిరంతర శుద్ధిగల సర్వజనులున్ను
అనుష్టించ వచ్చును బహిశ్శుద్ధి అంతప్రధానముకాదు
అంతశ్శుద్ధిమాత్రము తప్పకనుండవలయును బాహ్య
శౌచము బహుబాగుగాచేసినను అంతశ్శౌచములేనియె
డల వారుచేసిన జపధ్యాన వ్రతపూజలైన సర్వమున్ను
వ్యర్థమె పులుసు మొదలైన పదార్థము చేయు పాత్రము
యొక్క బైటభాగమందు పొగచే నల్లగానుండిననుఆపదా
ర్థమునకు యేలాటి రుచిభేదమురాదు లోపలకళాయిచే
యక శుద్ధియున్నా లేనియడల ఆపాత్రయందు వొండిన
పులుసుపదార్థము యెట్లునిష్ప్రయోజనమగుచున్నదో
అలాగున నేహృదయకమలమందు జీవకారుణ్య దైవభక్తి
సర్వభూత సమత్వభావము విషయవిరక్తి నిరాశ బ్రహ్మ
చర్యము మొదలయిన గుణములు యెవరికిలేదో వారికి

పరమదయానిధియైన భగవంతుండు తప్పకదర్శనమిచ్చి కృతార్థునిగాచేయును యిదినిజము ఆస్తికోత్తములారా కలియుగమందు మోక్షమునకు సులభముగా నుండును. దీనికిభక్తియే ముఖ్యసాధనము.

శ్లో కృతేతపశ్చరేచ్చైవ త్రేతాయాం యజ్ఞమేవచ
ద్వాపరే అర్చనంప్రోక్తం కలౌసంకీర్త్యకేశవం॥

2 సత్యాదిత్రయుగేభోద వైరాగ్యౌ ముక్తిసాధనౌ
కలౌతుకేవలాభక్తి బ్రహ్మసాయుజ్యకారిణీ॥

3 నాస్తినాస్తిమహాభాగ కలికాలసమంయుగం
స్మరణాత్కీర్తనాదేవ ప్రాప్నోతిపరమాంగతిం॥

4 ధ్యానాత్పాపానినశ్యంతి ధ్యానాన్మోక్షంచసిధ్యతి
ధ్యానాత్ప్రసీదతిహరి ధ్యానంసర్వార్థసాధనం

5 నాస్తిధ్యానసమంతీర్థం నాస్తిధ్యానసమంతపః
నాస్తిధ్యానసమోయజ్ఞ తస్మాధ్యానంసమాచరేత్॥

6 కలౌభక్తిఃకలౌభక్తిః కృపాకృష్ణఃపురస్థితః॥

అని యీప్రకారము శ్రీభాగవతస్కంద యోగశాస్త్రోపనిషత్ మొదలయిన అనేకశ్రుతులు ఘోషించుచున్నది తపోనిధియైన శ్రీవ్యాసులువారున్ను మోక్షసాధనసామగ్ర్యాం భక్తిరేవగరీయసీ అని శెలవిచ్చియున్నారు భక్తిజ్ఞానములకు పేర్లుమాత్రము వేరుగాని పరి

పక్వకాలమందు రెండున్ను ఒక్కటైయవుతున్నది పుష్ప
ము ఫలమై మారునట్లున్ను చెరకుపాలు కల్కండ అవున
ట్లున్ను కీటకము భ్రమరమై పరిణమించునట్లున్ను నిర్మల
మయిన భక్తిచే జీవస్వరూపము మారి శివస్వరూపము
అవుచున్నది. ఓ ప్రియసోదరులారా సర్వజీవరాశియందు
జ్ఞానదృష్టిచే లోకైకపరమాత్ముని యెవరు దర్శించుదురో
వారికిమాత్రమే శాశ్వతానంద పరమపదము దొరుకు
నుగాని తదితరులు యోగముచేతగాని ధ్యానముచేత
గాని తపముచేగాని కోటిజన్మములయందు ఎట్టిప్రయ
త్నముచేసినను దానినిపొంద శక్యముకా దని కఠోపని
షత్తుమొదలయినశ్రుతులు విపులముగా చెప్పుచున్నది.
శ్రుతి ఏకోవశీ సర్వభూతాంతరాత్మ ఏకంరూపంబహుధా
యఃకరోతి తమాత్మస్థంయేనుపశ్యంతిధీరా స్తేషాంసుఖం
శాశ్వతంనేతరేషాం సర్వభూతస్థమాత్మానం సర్వభూ
తానిచాత్మని సంపశ్యన్ బ్రహ్మపరమం యాతినా నే
నహేతునా॥

అని యీశావాస్యాదిశ్రుతులుచెప్పుచున్నది. యీ
లాగుననే శ్రీభగవద్గీతయందును శ్రీమత్ భాగవతమందును
చెప్పబడుచున్నది. గీత. యోమాంపశ్యతిసర్వత్రసర్వం
చమయిపశ్యతి తస్యాహంనప్రణశ్యామి సచమేనప్రణ

శ్లో॥ భాగవతము ఏకాదశస్కంధః॥ సర్వభూతేషుయః
పశ్యే ద్భగవద్భావమాత్మనః భూతానిభగవత్యాత్మ న్యేష
భాగవతో త్తమః॥

సర్వభూతములలో భగవత్ స్వరూపమున్నూ సర్వ
భూతములు భగవంతునియందును అలాగునే తనయందు
యెవరుదర్శించుచున్నారో వారే భాగవతోత్తములలో శ్రేష్ఠుం
డని భాగవతధర్మము చెప్పుచున్నది. యింతవరకున్నూ
చెప్పినసారమేమనగా తనవలెనే సమస్తమయిన సమస్త
జీవరాసులను ప్రేమతో జూడవలయును. లేనియడల భగ
వత్కృప రానేరాదు భగవద్భక్తిచేతకున్నూ 'ఆత్మజ్ఞా
నవిచారమునకున్నూ శమదమాదిగుణములు వున్నయ
డల ఆచండాలపర్యంతముగల స్త్రీపురుషులున్నూ సంశ
యము లేకయే అధికారులయివున్నది. నేత్రముగల సర్వ
జీవరాసులకున్నూ సూర్యుండు యెట్లు అగపడుచున్నదో
అలాగుననే జ్ఞానదృష్టిగల అందరున్నూ పరమాత్మునిద
ర్శించుదురు జ్ఞానదృష్టి లేనివారు యెవరయినను అదిసా
ధ్యము కాదు యీ భక్తిమార్గమందు తప్పొప్పులు శాస్త్రో
క్తములు జూడవనిలేదు అనన్యమైనభక్తి వక్కటియే
చాలు పసిబిడ్డలు యేమితప్పుచేసినను తల్లి'అదిఅంత
యును ప్రియముగా నున్నది అలాగనే భక్తులయందు

యేభిఃలభ్యతే: కలిగినప్పటికిన్నీ జగదీశ్వరుడు దానిని క్షమించును।

శ్లో॥ విధినావినైనావాపి భక్త్యాయేమాముపాసతే
తేభ్యఃఫలంప్రయచ్ఛామి ప్రసన్నోహంనసంశయః॥

అని శ్రీ శివగీత చెప్పుచున్నది యీలాగననే శ్రీ భగవద్గీతయందును చెప్పబడుచున్నది.

శ్లో॥ యేతుసర్వాణికర్మాణి మయిసన్న్యస్యమత్పరాః
అనన్యేనైవయోగేన మాంధ్యాయంతఉపాసతే।
తేషామహంసముద్ధర్తా మృత్యుసంసారసాగరాత్
భవామినచిరాత్పార్థ మయ్యావేశితచేతసాం॥

ఓపార్థ యెవరు సర్వకర్మములు నాయందు సమర్పించి నేనే తల్లితండ్రి గురువను భావముతో యేకాగ్రచిత్తులయి ధ్యానించుదురో వారెవరయినను నేను వారిని జననమరణము యను సంసారసాగరమునుండి ఉద్ధరించెదను.

శ్లో॥ తేషాంసతతయుక్తానాంభజతాంప్రీతిపూర్వకం
దదామిబుద్ధియోగంతం యేనమాముపయాన్తితే॥
తేషామేవానుకంపార్థ మహమజ్ఞానజంతమః
నాశయామ్యాత్మభావస్థో జ్ఞానదీపేనభాస్వతా॥

ఓ అర్జునా యెవరు ప్రీతితో నన్నే భజించుదురో వారికి నన్నుపొందవలసిన మార్గము తెలియలేనియెడల

జ్ఞానయోగము నేనే చూపుదును. అట్లున్న భక్తులయొక్క-హృదయ కమలమందు నేను ప్రవేశించి ప్రకాశమయిన జ్ఞానదీపమును నిలిపి అజ్ఞానాంధకారమును పోగొట్టి ప్రేమతో నేను వారిని కృతార్థులుగా చేయుదును.

శ్లో॥ సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య మామేకం శరణం వ్రజ
అహంత్వా సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి మాశుచః॥

యిది శ్రీభగవద్గీతయొక్క ప్రాణశ్లోకమైయున్నది. ఓయి అర్జునా నీవు ధర్మాధర్మములను గూడ పనిలేదు అజ్ఞానులమాటలను వినబోక నీవు నన్నే శరణమని నమ్ముము సర్వపాపములనుండి నిన్ను నేనే రక్షించెదను శోకింపకుము సంశయమువదలుము నమ్మకముతో వర్తించుము యీలాగున అమృతసమానమయిన అనేకశ్లోకములు గీతయందుగలవు జనులారా యేజాతియందు పుట్టిన స్త్రీ పురుషులుగాని జీవకారుణ్యపరులై పరమాత్మయందు అనన్యభక్తిగలవారై నిర్మలమైన మనస్సుతో విషయ వైరాగ్యశీలురై పరోపకారముకొరకు తనశరీరమును బలియిచ్చువారై శరణాగతులైనవారెవరైనను ప్రేమతో పరమాత్మను భజించినయెడల నిస్సంశయముగా వారు కృతార్థులగుదురు యిదిసత్యము. అట్టిన్నవారు ధర్మార్థ కామమోక్షములైన చతుర్విధ పురుషార్థములు పొందుదురు యిదిముద్ద

రుచరణారవిందముగా సత్యము సత్యము సత్యము.

పరమభక్తుడైన ఒక్కమహాత్ముడే కులమందైనను జన్మించునో వారితల్లియున్నూ తల్లిగోత్రస్థులున్నూ తండ్రియున్నూ వారివంశస్థులున్నూ వీరిశిష్యసమూహమందరున్నూ వీరునివసించినగ్రామములో అందరున్నూ వీరిసహవాసముజేశిన సర్వజనులున్నూ పరమపదమైన మోక్షమునుపొందుదురు వీరువడచిన భూమియున్నుగూడా పవిత్రమగును వీరియొక్క అరుతరగతులు మృతిపొందిన పితరులున్నూ రాబోవు అరుతరగతి వరుసగా కుటుంబస్థులున్నూ మోక్షమునుపొందుదురు వీరికివున్న సుఖముయొక్క కోట్యంశములలో ఒక్కభాగముకూడా దేవేంద్రుడికిన్ని యేకచక్రవర్తికిన్ని లేనేలేదు? తదిరులకథ యేలచెప్పవలయును వీరిసుఖము చెప్పుటకై సహస్రఫణములుగలఅనంతునకుగూడ శక్యమా॥

గురుగీత॥ శ్లో॥ ధన్యామాతా పితాధన్యో గోత్రంధన్యం
కులోద్భవః। ధన్యాచవసుధాదేవి యత్ర
స్యాద్గురుభక్తితా॥ సన్యాససముచ్చయం.

శ్లో॥ షష్టింకులాన్యతీతాని షష్టిమాగామితానిచ।
కులాన్యుద్ధరతేప్రాజ్ఞః సన్యస్తమితియోవదేత్॥
నతత్సుఖంసురేంద్రస్య నసుఖంచక్రవర్తినాం।

యుత్సుకంప్రీతరాగస్య మునేగేకాంతశాసినః॥

దీనియర్థములుపైనచెప్పినదే వీరిసంబాధులందరున్నూ పరమపదము పొందుదురని చెప్పిన దీనికి ఒక దృష్టాంతరము చెప్పెదను ఒక్క రయిలుబండి యింజను భారముతోకూడిన అనేకపెట్టెలను యెట్లులాగుకొని పోవుచున్నదో యుప్పయందు సారవేయతగిన అరటిపట్టె సుగంధపువ్వముతో మాలకట్టనప్పుడు యేలాగున పరమేశ్వరశిరస్సునందు పొందుచున్నదో పైదకొరకు కిపిలతోలినకాల్వయందు ఎదుపక్కయందున్న తృణాదులు యెట్లుతృప్తిఅగుచున్నదో అల్లాగుననే వీరితపోశక్తిచే అన్యులుకూడా కృతార్థులగుదురు. అట్లున్న మహాత్మ్యోపదేశము యొక్కమహిమ మధాంధకారులు తెలియసాధ్యమా నేత్రహీనుడు ప్రకాశించిన సూర్యుని యెరుంగునా.

శ్లో॥ మందభాగ్యాన జానంతి అంధాసూర్యమివోదితం॥

మద్గురు ముఖారవిందవిని శృతసుధామృతోపదేశములలో సారమైన రెండువుపదేశములు ప్రాశెన యిది చిన్నపదమైనను అణుప్రమాణమైన వటవృక్షబీజమందుండి మహావృక్షము యెట్లుపరిణమించుచున్నదో అలాగుగానుండు దీనియొక్క అర్థగాంభీర్యము.

ఒకటిసర్వసమస్త ప్రాణులనున్నూ సితోపదేశము

గా అభేదమైచూచినయడల నిన్నుకరుణానిధియైన జగ దీశ్వరుండు దయతో వారితో సమానముగా జూచును నీవు జీవరాసులను భేదముగా జూచినయడల నిన్ను సర్వే శ్వరుండు క్రూరదృష్టిచే భేదముగానేచూచును.

రెండవది నీ హృదయ నిష్కపట్య కవాటమును తెరచినయడల మోక్షద్వారపర్యంతముగల సమస్త ప్రతి బంధములున్ను సర్వదా నీకుగా తెరచివేశి గాచుకొనివుం డును నీహృదయ కపటమైనకవాటమును మూశినయడల నీకు సర్వవిధములుగా మోక్షద్వార పర్యంతముగల కవాటములు దట్టముగావేశియుండును యిట్లు శివప్రి యసోదరుడు చరాచరసుఖాభిలాషి.

శ్రీ మలయాళస్వామి.

ఓమ్.

శ్రీ రామతారక పరబ్రహ్మణేనమః

శ్రీ నారద గాన రామాయణము

బాలకాండః

శుద్ధబ్రహ్మపరాత్పర రామ
కాలాత్మకపరమేశ్వర రామ
శేషతల్పసుఖనిద్రిత రామ
బ్రహ్మాద్యమరప్రార్థిత రామ
చండకిరణకుల మండన రామ
శ్రీమద్దశరథనందన రామ
కౌసల్యాసుఖవర్ధన రామ
విశ్వామిత్రప్రియధన రామ
ఘోరతాటకాఘాతక రామ
మారీచాదినిపాతక రామ
కౌశికమఖసంరక్షక రామ
శ్రీమదహల్యోద్ధారక రామ
గౌతమమునిసంపూజిత రామ
సురమునివరగణసంస్తుత రాం
నావికధావితమృదుపద రాం
మిథిలాపురజనమోదద రామ
విదేహమానసరంజక రామ
త్ర్యంబకకార్ముక భంజక రాం
సీతార్పితవరమాలిక రామ
కృతవైవాహికకౌతుక రామ
భార్గవదర్పవినాశక రామ
శ్రీమదయోధ్యానందక రాం

అయోధ్యాకాండః.

అగణితగుణగణ భూషిత రాం
అవనీకామినీకామిత రామ
రాకాచంద్ర సమానన రామ
పితృవాక్యాశ్రితకానన రామ

ప్రియగుహవినివేదితపద రాం
త్వక్షాళితనిజమృదుపద రామ
భరద్వాజముఖానందన రామ
చిత్రకూటాద్రినికేతన రామ
దశరథసంతతచింతిత రామ
కైకేయీసుతప్రార్థిత రామ
విరచితనిజపితృకర్మక రామ
భరతార్పితనిజపావన రామ
దండకావనజనపావన రామ

అరణ్యకాండః

దుష్టవిరాధవినాశన రామ
శరభంగసుతీక్ష్ణార్చిత రామ
అగస్త్యానుగ్రహవర్ధిత రామ
గృధ్రాధిపసంసేవిత రామ
పంచవటీతటసుస్థిత రామ
శూర్పణఖార్తివిధాయక రామ
ఖరదూషణముఖసాధక రాం
సీతాప్రియహరిణానుగ రామ
మారీచార్తికృదాశుగ రామ
వినష్టసీతాన్వేషక రామ
గృధ్రాధిపగతిదాయక రామ
శబరీదత్తఫలాశన రామ
కబంధబాహుచ్ఛేదన రామ

కిష్కింధాకాండః

హనుమత్సేవితనిజపద రామ
నతసుగ్రీవాభీష్టద రామ
గర్వితవాలిసంహారక రామ
వానరదూతప్రేషక రామ
హితకరలక్ష్మణసంయుత రామ

సుందరకాండః.

కపివరసంతతసంస్మృత రామ
తద్గతివిఘ్నధ్వంసక రామ
సీతాప్రాణాధారక రామ
దుష్టదశాననదూషిత రామ
శిష్టహనూమద్భూషిత రామ
సీతావేదితకాకావన రామ
కృతచూడామణిదర్శన రామ
కపివరవచనాశ్వాసిత రామ

యుద్ధకాండః.

రావణనిధనప్రస్థిత రామ

వానరసైన్యసమావృత రామ భరద్వాజాదినిషేవణ రామ
శోషితసరిదీశార్థిత రామ భరతప్రాణవితరణ రామ
విభీషణాభయదాయక రామ సాకేతపురీభూషణ రామ
పర్వతసేతునిబంధక రామ సకలస్వీయసమావృత రామ
కుంభకర్ణశిరశ్ఛేదక రామ రత్నలసత్పీఠస్థిత రామ
రాక్షసకోటివిమర్దక రామ పట్టాభిషేకాలంకృత రామ
అహిమహిరావణమారణ రామ పార్థివకులసమ్మానిత రామ
సంహృతదశముఖరావణ రామ విభీషణార్పితరంగక రామ
విధిభవముఖసురసంస్తుత రామ కీశకులానుగ్రాహక రామ
ఖస్థితదశరథవీక్షిత రామ సకలజీవసంరక్షక రామ
సీతాదర్శనమోదిత రామ సమస్తలోకాధారక రామ
అభిషిక్తవిభీషణనత రామ రామరామ జయ రాజారామ
పుష్పకయానారోహణ రామ రామరామ జయ సీతారామ.

శ్రీగురుధ్యానము.

1. ఓమ్ నమః ప్రణవార్థాయ శుద్ధజ్ఞానైకమూర్తయే।
నిర్మలాయ ప్రశాంతాయ దక్షిణామూర్తయే నమః॥
2. ఓమ్ బ్రహ్మణే మూర్తిమతే శ్రుతీనాం శుద్ధిహేతవే।
నారాయణ [illegible] య శ్రీగురవే నమః॥

3. గురుర్బ్రహ్మా గురుర్విష్ణుః గురుర్దేవో మహేశ్వరః।
గురుస్సాక్షాత్ పరంబ్రహ్మ తస్మై శ్రీగురవే నమః॥

4. ఓమ్నారాయణం పద్మభువంవసిష్ఠం శక్తించ తత్పుత్ర పరాశరంచ వ్యాసంశుకం గౌడపదంమహాంతం గోవిందయోగీంద్రమథాస్యశిష్యం। శ్రీ శంకరాచార్య మథాస్య పద్మపాదంచ హస్తామలకంచశిష్యం తంత్రోటకంవార్తికకారమన్యాన స్మద్గురూన్ సంతతమానతోస్మి॥

5. శ్రుతిస్మృతి పురాణానా మాలయం కరుణాలయం నమామిభగవత్పాదం శంకరం లోకశంకరం। శంకరంశంకరాచార్యం కేశవంబాదరాయణం సూత్ర భాష్య కృతౌ వందే భగవంతౌ పునఃపునః॥

6. నిత్యానందైకందాయ నిర్మలాయచిదాత్మనే।
జ్ఞానోత్తమాయగురవే సాక్షిణే బ్రహ్మణేనమః॥

7. కృష్ణద్వైపాయనంవ్యాసం సర్వలోకహితేరతం।
వేదాబ్జభాస్కరంవందే శమాదినిలయంమునిం॥

8 నగురోరధికంనగురోరధికం నగురోరధికంనగురోరధికం
శివశాసనతః శివశాసనతః శివశాసనతః శివశాసనతః

గురుమంత్రము॥ ఓమ్ లేక॥ సోహం॥ ఇవి అజపగాయత్రీ॥

ఓమిత్యేకాక్షరం బ్రహ్మ వ్యాహరన్మామనుస్మరన్।
యః ప్రయాతిత్యజన్ దేహం సయాతిపరమాంగతిమ్॥
ఓమ్ శ్రీరామతారక బ్రహ్మణేనమః.

శ్రీరామధ్యానము.

1. ధ్యాయేదాజానబాహుం ధృతశరధనుషంబద్ధ పద్మాసనస్థం పీతంవాసోవసానం నవకమలదళ స్పర్ధినేత్రంప్రసన్నం। వామాంకారూఢసీతా ముఖకమలమిలల్లోచనం నీరదాభం నానాలంకారదీప్తం దధతమురు జటామండలం రామచంద్రం॥

2. శ్రీరామరామరఘునందనరామరామ
శ్రీరామరామభరతాగ్రజరామరామ।
శ్రీరామరామరణకర్కశరామరామ
శ్రీరామరామశరణంభవరామరామ॥

3. భర్జనంభవబీజానామార్జనంసుఖసంపదాం।
తర్జనంయమదూతానాం రామరామేతిగర్జనం॥

4. లోకాభిరామం రణరంగధీరం రాజీవనేత్రంరఘువంశనాథం। కారుణ్యరూపం కరుణాకరంతం శ్రీరామచంద్రం శరణంప్రపద్యే॥

౫. శ్రీరామరామరామేతి రమేరామేమనోరమే।
సహస్రనామతత్తుల్యం రామనామవరాననే॥

6. మంగళంభగవాన్విష్ణుర్మంగళంమధుసూదనః।
మంగళంపుండరీకాక్షో మంగళంగరుడధ్వజః॥

7. మంగళంకోసలేంద్రాయ మహనీయగుణాబ్ధయే।
చక్రవర్తితనూజాయ సార్వభౌమాయమంగళం॥

8. మంగళంవేదవేద్యాయ మేఘశ్యామలమూర్తయే।
పుంసాంమోహనరూపాయ పుణ్యశ్లోకాయమంగళం॥

9. శ్రీరామతారకమంత్రము.

1. ఓమ్ రాంరామాయనమః॥
2. (ఓమ్ శ్రీరామరామరామ)

రశబ్దోచ్చారమాత్రేణ ముఖాన్నిర్యాతిపాతకం।
పునరాగమభీత్యాచ మకారస్తుకవాటవత్॥

శ్రీపరమేశ్వరపరమాత్మనేనమః

శ్రీశివధ్యానము

1. వందేశంభుముమాపతిం సురగురుంవందేజగత్కారణం
వందేపన్నగభూషణంమృగధరం వందేపశూనాంపతిం
వందేసూర్యశశాంకవహ్నినయనం వందేముకుందప్రియం
వందేభక్తజనాశ్రయంచ వరదంవందేశివంశంకరం॥

2. ఓంనమో దేవదేవాయ లోకానాంసిద్ధిహేతవే।
సచ్చిదానందరూపాయ శివాయపరమాత్మనే॥

3. నమస్త్వాము శాంతాయ కారణత్రయహేతవే।
నివేదయామిచాత్మానంత్వంగతిఃపరమేశ్వరా॥

4. సాంబశంభోమహాదేవ కృపాసాగరశంకర।
మచ్చిత్తభ్రమరోనిత్యం తవాస్తుపదపంకజే॥

5. దేవప్రపన్నార్తి హర ప్రసీద ప్రసీదవిశ్వేశ్వర విశ్వ
వంద్య। ప్రసీదగంగాధరచంద్రమౌళే మాంత్రాహి
సంసారభయాదనాథం॥

6. ప్రఫుల్లనీలోత్పలలోచనాయై వికాశపంకేరుహలో
చనాయ। జగజ్జనన్యై జగదేకపిత్రే నమశ్శివాయైచ
నమశ్శివాయ।

7. సత్యంబ్రవీమిపరలోకహితంబ్రవీమి
సారంబ్రవీమ్యుపనిషద్ధృదయంబ్రవీమి
సంసారముల్బణమసారమవాప్యజంతో
స్సారోయమీశ్వరపదాంబురుహస్యసేవా

8. శ్రీమన్మహేశ్వరకృపామయహేదయాళో
హేవ్యోమకేశశితికంఠగణాధినాథ
హేవిశ్వబంధుకరుణామయదీనబంధో
సంసారదుఃఖగహనాజ్జగదీశరక్ష॥

శ్రీ శివపంచాక్షరీమంత్రము.

ఓం నమశ్శివాయ

(శివాయనమః)

పంచాక్షరమిదం ప్రోక్తం పవిత్రం పాపనాశనం।
జ్ఞానసిద్ధికరం శుద్ధం నాత్మకైవల్యసాధనం॥

ఓం శ్రీవేంకటేశపరబ్రహ్మణేనమః.

శ్రీవేంకటేశధ్యానము.

1. ఓం నమో వేంకటేశాయ పురుషాయ మహాత్మనే।
ప్రణతక్లేశనాశాయ గోవిందాయ నమో నమః॥

2. భక్తబంధో దయాసింధో త్వత్పాదాబ్జే సమాశ్రయామ్యహం।
సూక్ష్మాసూక్ష్మమిదం సర్వమపరాధం క్షమస్వ మే॥

3. సమస్తసకలకల్యాణానంతగుణాత్మనే।
శ్రీవత్సవక్షసే తస్మై శ్రీమన్నారాయణాత్మనే॥

4. శ్రీనివాస కృపాపూర్ణ భక్తపోషణదీక్షితా।
సంసారారణ్యపతితం దయయా సేవ్యతే నతః॥

5. శ్రీవేంకటేశ మత్స్వామిన్ జ్ఞానానందదయానిధే।
దుఃఖసాగరమగ్నం మాం త్వన్నేత్రే ధర సేవితః॥

6. అజ్ఞానసాగరసముత్తరణే ప్రవణస్త్వం
సుజ్ఞానసేతుంచ శివిపురంబు నేత్ర్యం

లక్ష్మీపతిం సురవరార్చిత వెంకటేశం
దారిద్ర్యపూర్వదురితౌఘనిశాచరఘ్నం॥

7. నిత్యాయ నిరవద్యాయ సత్యానందచిదాత్మనే।
సర్వాంతరాత్మనే శ్రీమద్వేంకటేశాయ మంగళం॥

8. నమః శ్రీవేంకటేశాయ శుద్ధజ్ఞానస్వరూపిణే।
వాసుదేవాయ శాంతాయ శ్రీనివాసాయ మంగళం॥

శ్రీవేంకటేశమూలమంత్రము.

ఓం నమః శ్రీ వెంకటేశాయ

(ఓం శ్రీ వేంకటేశాయ నమః)

అష్టాక్షరమిదం ధ్యాత్వా భుక్తిముక్తిఫలప్రదం।
రహస్యం సర్వమంత్రాణాం గోపనీయం ప్రయత్నతః॥

హరిః ఓం శ్రీకృష్ణాయ పరమాత్మనే నమః

శ్రీనారాయణధ్యానం

1 మేఘశ్యామం పీతకౌశేయవాసం
శ్రీవత్సాంకం కౌస్తుభోద్భాసితాంగం
పుణ్యోపేతం పుండరీకాయతాక్షం
విష్ణుం వందే సర్వలోకైకనాథం॥

2 సశంఖచక్రం సకిరీటకుండలం
సపీతవస్త్రం సరసీరుహేక్షణం।

సహారవక్షఃస్థలకౌస్తుభశ్రియం।
నమామివిష్ణుంశిరసాచతుర్భుజం॥

3. సచ్చిదానందరూపాయకృష్ణాయాక్లిష్టకారిణే।
నమోవేదాంతవేద్యాయ గురవేబుద్ధిసాక్షిణే॥

4. నారాయణాయపరలోకపరాయణాయ।
కాలాయకాలకమలాయతలోచనాయ।
రామాయరావణవినాశకృతోత్తమాయ।
ధీరాయధీరతిలకాయనమోవరాయ॥

5. నమస్తేపుండరీకాక్ష భక్తానామభయంకర
సుబ్రహ్మణ్యనమస్తేస్తుత్రాహిమాంశరణాగతం॥

6. యస్యస్మరణమాత్రేణజన్మసంసారబంధనాత్।
విముచ్యతేనమస్తస్మైవిష్ణవే ప్రభవిష్ణవే॥

7 పద్మపత్రవిశాలాక్షపద్మనాభసురోత్తమ।
భక్తానామనురక్తానాంత్రాతాభవజనార్దన॥

8. నమోస్త్వనంతాయసహస్రమూర్తయే।
సహస్రపాదాక్షిశిరోరుబాహవే।
సహస్రనామ్నేపురుషాయశాశ్వతే।
సహస్రకోటీయుగధారిణేనమః॥

శ్రీ అష్టాక్షరీమహామంత్రం

॥ఓం నమోనారాయణాయ॥

(మా॥ఓం) శ్రీద్వాదశాక్షరి

॥ఓంనమోభగవతేవాసుదేవాయ॥

కిం తస్య దానైః కిం తీర్థైః
కిం తపోభిః కిమధ్వరైః
నమోనారాయణేతి
మంత్రః సర్వార్థసాధకః॥

ఓం తత్సత్

శ్రీదత్తాత్రేయధ్యానం.

1 జటాధరం పాండురంగం శూలహస్తం కృపానిధిం।
సర్వరోగహరం దేవం దత్తాత్రేయమహం భజే॥
2. జగదుత్పత్తికర్త్రే చ స్థితిసంహారహేతవే।
భవపాశవిముక్తాయ దత్తాత్రేయ నమోఽస్తుతే॥
3 జరాజన్మవినాశాయ దేహశుద్ధికరాయ చ।
దిగంబర దయామూర్తే దత్తాత్రేయ నమోఽస్తుతే॥
4 కర్పూరకాంతిదేహాయ బ్రహ్మమూర్తిధరాయ చ।
వేదశాస్త్రపరిజ్ఞాయ దత్తాత్రేయ నమోఽస్తుతే॥

5. ఆదౌ బ్రహ్మ మధ్యే విష్ణురంతే దేవస్సదాశివః।
మూర్తిత్రయస్వరూపాయ దత్తాత్రేయ నమోస్తు తే॥

6. దిగంబరాయ దివ్యాయ దివ్యరూపధరాయ చ।
సదోదితపరబ్రహ్మ దత్తాత్రేయ నమోస్తు తే॥

7. అవధూతసదానందపరబ్రహ్మస్వరూపిణే।
విదేహ దేహరూపాయ దత్తాత్రేయ నమోస్తు తే॥

8. సత్యరూపసదాచారసత్యధర్మపరాయణ।
సత్యాశ్రయపరోక్షాయ దత్తాత్రేయ నమోస్తు తే।
ఇదం స్తోత్రం మహాద్దివ్యం దత్తప్రత్యక్షకారకం।
దత్తాత్రేయప్రసాదాచ్చ నారదేన ప్రకీర్తితం॥

శ్రీగణేశాదిధ్యానచతుష్టయం.

1. ఓమోమ్ ఓమ్కారరూపం త్ర్యహమితి చ పరం యత్స్వ
రూపం తురీయం।
త్రైగుణ్యాతీతనీలం కలయతి మనసస్తే జసిందూ
రమూర్తిం।
యోగీంద్రై బ్రహ్మరంధ్రై సకలగుణమయం శ్రీహ
రేంద్రేణసంగం।
గంగంగంగం గణేశం గజముఖమభితో వ్యాపకం
చింతయంతే॥

2 లంబోదరం పరమసుందర మేకదంతం।
రక్తాంబరం త్రినయనం పరమంపవిత్రం।
ఉద్యద్దివాకరకరోజ్జ్వలకాంతికాంతం।
విఘ్నేశ్వరంసకలవిఘ్నహరంనమామి॥

శ్రీసుబ్రహ్మణ్యధ్యానం

1. కనకకుండలమండితషణ్ముఖం
వనజరాజవిరాజితలోచనం
నిశితశస్త్రశరాసనధారిణం
శరవణోద్భవమీశసుతంభజే॥
2 శ్రీకార్తికేయ కరుణామృత పూర్ణదృష్ట్యా।
కామాదిరోగ కలుషీకృతదుష్టచిత్తం।
సిక్త్వాతుమామవకళాధరకాంతికాంత్యా।
వల్లీసనాథమమదేహికరావలంబం॥

శ్రీసరస్వతీధ్యానం.

1. యాకుందేందు తుషారహార ధవళాయా శుభ్రవస్త్రావృతా
యావీణావరదండ మండితకరా
యాశ్వేతపద్మాసనా।

యాబ్రహ్మాచ్యుతశంకరప్రభృతిభి
ర్దేవైస్సదాపూజితా।

సామాంపాతుసరస్వతీభగవతీ
నిశ్శేషజాడ్యాపహా॥

2. నిత్యానందేనిరాధారే నిష్కళాయైనమోనమః।
విద్యాధారేవిశాలాక్షి శుద్ధజ్ఞానేనమోనమః॥

శ్రీహనుమద్ధ్యానం.

---

1. మనోజవం మారుతతుల్యవేగం
జితేంద్రియంబుద్ధిమతాంవరిష్ఠం।

వాతాత్మజంవానరయూథముఖ్యం
శ్రీరామదూతంశరణంప్రపద్యే॥

2 ఆమిషీకృతమార్తాండం గోష్పదీకృతసాగరం।
తృణీకృతదశగ్రీవ మాంజనేయంనమామ్యహం॥

3. కూజంతంరామరామేతి మధురంమధురాక్షరం।
ఆరుహ్యకవితాశాఖాం వందేవాల్మీకికోకిలం॥

ఓంతత్సత్ బ్రహ్మణేనమః

అ హిం సా ప ర మో ద ర్మః

శివకేశవయోరభేదం

1. శివాయవిష్ణురూపాయ శివరూపాయవిష్ణవే।
శివశ్చహృదయంవిష్ణు ర్విష్ణోశ్చహృదయంశివః॥
2. మద్భక్తశ్శంకరద్వేషీ మద్వేషీశంకరప్రియః।
తావుభౌనరకంయాతి యావచ్చంద్రదివాకరం॥
3. నారాయణశ్శివోవిష్ణు శ్శంకరఃపురుషోత్తమః।
ఏతేషునామభిర్బ్రహ్మ పరంప్రోక్తంసనాతనం॥
4. హరంహరింవిధాతారం యఃపశ్యేద్దేకరూపిణం।
సయాతిపరమానందం సయోగీబ్రహ్మఉచ్యతే॥
5. యత్సర్వంసముత్పన్నం నిర్గుణాత్పరమాత్మనః।
తదేవశివసంజ్ఞంహి వేదవేదాంతినోవిదుః॥
6. యోవిష్ణుస్స్వయంబ్రహ్మ యోబ్రహ్మాసామహేశ్వరః।
వేదత్రయేచయజ్ఞేస్మిన్ పండితేష్వేషునిశ్చయః॥
7. హరిశంకరయోర్మధ్యే బ్రహ్మణశ్చాపియోనరః।
భేదకృన్నరకంభుక్తె యావధాచంద్రతారకం॥

8. యోగాంగురుంపాశుపతం
ప్రతంద్వేషినరాధిప।
విఘ్నంవాసనముచ్ఛేత
ద్వస్త్రకోటిశతైరపి॥

ఓంతత్సత్ పరమాత్మనేనమః.

వైరాగ్యాష్టకం.

1. నవైరాగ్యాత్పరోలాభః నబోధాదపరంసుఖం।
నగురోరపరస్త్రాతా నసంసారాత్పరోరిపుః॥

2. యోగస్య ప్రథమంద్వారం వాఙ్నిరోధోపరిగ్రహః।
నిరాశాచనిరీహాచ నిత్యమేకాంతశీలతా॥

3. అత్యంతవైరాగ్యవతః
సమాహితస్యైవదృఢప్రబోధః
ప్రబుద్ధత్వస్యహిబంధముక్తి
ర్ముక్తాత్మనోనిత్యసుఖానుభూతిః

4. అభేదదర్శనంజ్ఞానం ధ్యానంనిర్విషయంమనః।
స్నానంమనోమలత్యాగః శౌచమింద్రియనిగ్రహః॥

5. బ్రహ్మాదిస్థావరాంతేషు వైరాగ్య విషయేష్వను।
యద్వైనకాకవిష్ఠాయాం వైరాగ్యంతద్ధినిర్మలం॥

6. గతేప్రాణేయథాదేహే సుఖంమఃఖేనవిందతి।
తదాపిప్రాణయుక్తోపి సక్తైనల్యాప్రశయోభవేత్।

7. యదాసర్వేప్రముచ్యంతే కామాయస్యహృదిశ్రితాః।
అథమర్త్యోఽమృతోభవత్యత్రబ్రహ్మసమశ్నుతే॥
8. వివిక్తసేవీలఘ్వాశీ యతవాక్కాయమానసః।
ధ్యానయోగపరోనిత్యం వైరాగ్యంసముపాశ్రితః॥

వైరాగ్యఫలము.

వైరాగ్యంప్రశంసస్యా న్నిష్ఫలంబ్రహ్మదర్శనం।
తస్మాదక్ష్యేతవిరతిం బుధోయత్నేనసర్వదా॥
ఓంతత్సత్ బ్రహ్మణేనమః.

విరక్తి.

1. అమేధ్యపూర్ణంక్రిమిజాలసంకులం
స్వభావదుర్గంధమశౌచమధ్రువం
కళేబరంమూత్రపురీషభాజనం
రమంతిమూఢానరమంతిపండితాః॥
2. జాతంమృతమిదందేహం
మాతాపితృమలాత్మకం
సుఖదుఃఖాలయామేధ్యం
స్పృష్ట్వాస్నానంవిధీయతే॥
3. నవద్వారమలస్రావం
సదాకాలేస్వభావజం

దుర్గంధందుర్మలోపేతం
స్పృత్వాస్నానంవిధీయతే॥

4. అహిమివజనయోగంసర్వదావర్జయేద్యః
కుణపమివసునారీంత్యక్తుకామోవిరాగీ।
విషమివవిషయాన్యో మన్యమానోదురంతాన్
జయతిపరమహంసో ముక్తిధామంసమేతి॥

5. విషంవిషయవైషమ్యం
నవిషంవిషముచ్యతే।
జన్మాంతరఘ్నావిషయా
ఏకదేహాహరంవిషం॥

6. భగేనచర్మకుండేన దుర్గంధేనవ్రణేనచ।
ఖండితంహిజగత్సర్వం సదేవాసురమానవం॥

7. అజిహ్వఃషండకోపంగు రంధోబధిరఏవచ।
ముగ్ధశ్చముచ్యతేభిక్షు షడ్భిరేతైర్నసంశయః॥

8. బాహ్యస్పర్శేష్వసక్తాత్మా
విందత్యాత్మనియత్సుఖం।
సబ్రహ్మయోగయుక్తాత్మా
సుఖమక్షయ్యమశ్నుతే।

ధ్యానామృతమ్.

ఓంతత్సత్ పరబ్రహ్మణేనమః.

స్వరూపస్థితి (ధ్యానం).

1. హృదయకమల మధ్యే దీపవత్ వేదసారం
ప్రణవమయమతర్క్యం యోగిభిర్ధ్యానగమ్యం।
హరిగురుశివయోగ్యం సర్వభూతస్థమేకం
సకృదపిమనసావై ధ్యాయతే యస్సముక్తః॥

2. సోహంచిన్మాత్రమేవేతి చింతనంధ్యానముచ్యతే।
ధ్యానస్యాపి స్మృతిస్సమ్యక్ సమాధిరభిధీయతే॥

3. యేనశబ్దంరసంరూపం గంధంజానాసిరాఘవ।
తమాత్మానంపరంబ్రహ్మ జానీహిపరమేశ్వరం॥

4. బ్రహ్మైవాస్మీతిసద్వృత్యా నిరాలంబతయాస్థితిః।
ధ్యానశబ్దేనవిఖ్యాతా పరమానందదాయినీ॥

5. అహమేవపరంబ్రహ్మ వాసుదేవాఖ్యమవ్యయం।
ఇతిస్యాన్నిశ్చితోముక్తో బంధఏవాన్యథాభవేత్॥

6. నిత్యశుద్ధవిముక్తైకం అఖండానందమద్వయం।
సత్యంజ్ఞానమనంతంయత్పరంబ్రహ్మాహమేవతత్॥

7. నమృత్యుర్నశంకానమేజాతిభేదః
పితానైవమేనైవమాతాచజన్మ।
నబంధోర్నమిత్రంగురుర్నైవశిష్య
శ్చిదానందరూపశ్శివోహంశివోహం॥

8. నాహం దేహో న చ ప్రాణో నేంద్రియాణి మనో నహి
సదా సాక్షిత్వరూపత్వా చ్ఛివ ఏవాస్మి కేవలః
ధ్యానమృదే జ్ఞానజలే రాగద్వేషమలాపహే
యఃస్నాతి మానసే తీర్థే స యాతి పరమాం గతిం॥

ఓం తత్సత్ పరబ్రహ్మణే నమః

వేదాంతసారం.

1. శ్లోకార్థేన ప్రవక్ష్యామి యదుక్తం గ్రంథకోటిభిః।
బ్రహ్మసత్యం జగన్మిథ్యా జీవో బ్రహ్మైవనాపరః॥
2. జీవశ్శివశ్శివో జీవః స జీవః కేవలశ్శివః।
ఆశాపాశస్థితో జీవః పాశముక్తస్సదాశివః॥
3. న నిరోధో న చోత్పత్తిర్న బంధో న చ సాధకః।
న ముముక్షుర్న వై ముక్త ఇత్యేషా పరమార్థతా॥
4. సర్వభూతస్థమాత్మానం సర్వభూతాని చాత్మని।
ఈక్షతే యోగయుక్తాత్మా సర్వత్ర సమదర్శనః॥
5. యస్మిన్ సర్వాణి భూతాన్యాత్మైవాభూద్విజానతః।
తత్ర కో మోహః కః శోక ఏకత్వమనుపశ్యతః॥
6. మనసైవేదమాప్తవ్యం నేహ నానాస్తి కించన।
స మృత్యోర్మృత్యుం గచ్ఛతి య ఇహ నానేవ పశ్యతి॥
7. సద్ఘనం చిద్ఘనం నిత్య మానందఘనమక్రియం।
ఏకమేవాద్వయం బ్రహ్మ నేహ నానాస్తి కించన॥

8 సర్వంబ్రహ్మేతియస్యాంత ర్భావనాసావిముక్తిదా।
భేదబుద్ధిరవిద్యేయం సర్వథాతాంపరిత్యజేత్॥

వేదాంతరహస్యం అనాత్మభూతేదేహాదా
వాత్మబుద్ధిస్తుదేహినాం
సావిద్యాతత్కృతోబంధ
స్తన్నాశోమోక్షఉచ్యతే॥

మహావాక్య చతుష్టయం.

---

1. ప్రజ్ఞానంబ్రహ్మ
2. అహంబ్రహ్మాస్మి
3. తత్వమసి
4. అయమాత్మాబ్రహ్మ

బ్రహ్మైవేదమితిప్రాహ శృతిరప్యతినిర్మలా।
విమహామనుభూతిశ్చ తద్దైవహినసంశయః॥

అహంబ్రహ్మాస్మిమంత్రోయం
జన్మపాపంవినాశేత్।
అహంబ్రహ్మాస్మిమంత్రోయం
జ్ఞానానందంప్రయచ్ఛతి॥

ఓం శ్రీకృష్ణాయపరమాత్మనేనమః

బ్రహ్మవిద్యాధికారిలక్షణము

1. యోగాధికారిణఃసర్వే ప్రాణినఃసర్వదాయతః॥
బాలోవృద్ధోవ్యాధియుక్తోయువాస్త్రీశూద్రజన్మభృత్॥

సనత్కుమారసంహిత.

2. బ్రహ్మచారిగ్రహీవాపీ వానప్రస్థోథవాయతిః।
నారీవావృషలోవాపి పక్వోబ్రంహ్మవిచారయేత్॥

శ్రీరమణగీత.

3. బ్రహ్మక్షత్రవిశశ్శూద్రా స్త్రియశ్చాత్రాధికారిణః॥
బ్రహ్మచారీగృహస్థోవా నుపసేతోథవాద్విజః॥

శ్రీ శివగీత.

4. మాంహిపార్థవ్యపాశ్రిత్య యేపిస్యుఃపాపయోనయః॥
స్త్రియోవైశ్యాస్తథాశూద్ర స్తేపియాంతిపరాంగతిం॥

శ్రీ భగవద్గీత.

5. బ్రాహ్మణక్షత్రియవిశాం
స్త్రీశూద్రాణాంచపావనం।
శాంతయేకర్మణామన్య
ద్యోగాన్నాస్తివిముక్తయే॥

యోగసారం.

6. నచర్మణోనరక్తస్య నమాంసస్యచాస్తినః।
నజాతిరాత్మనోజాతి ర్వ్యవహారప్రకీర్తితా॥

తేజోబిందోపనిషత్.

7. బ్రాహ్మణ్యాంకులగోత్రేచ
నామసౌందర్యజాతయః।
స్థూలదేహగతాఏతే
హ్యలింగస్యనవిద్యతే॥

దత్తాత్రేయగీత.

8. మైత్రేయీసులభాగార్గీ
శాండిల్లీచతపస్వినీ।
ఏతేచాన్యేచబహవో
నీచయోనిగతాఅపి॥
జ్ఞాననిష్ఠాంపరాంప్రాప్తా
బ్రహ్మధ్యానస్యవైభవాత్

సాధనచతుష్టయసంపత్తి.

సాధన చతుష్టయసంపత్తి గలవారెవరయినను వారే వేదాంతమున కధికారి.

యస్యసాధనసంపన్నా ఈశ్వరస్యప్రసాదతః।
యజ్ఞాదికర్మకరణా స్యాధికారీనిరూప్యతే॥

2. స్వవర్ణాశ్రమధర్మేణ తపసాహరితోషనాత్।
సాధనంప్రభవేత్పుసాం వైరాగ్యాదిచతుష్టయం॥

తా॥ యెవరు యేస్థితిని పొందగోరుతున్నారో దానికి సరియయిన యనుష్ఠానముచేతను జపధ్యానవ్రతములైన తపస్సుచేతను జగధీశ్వర కరుణగలుగుటకొరకు జీవకారుణ్యాదైవభక్తిచేతను జీవులకు వైరాగ్యాది సాధనచతుష్టయసంపత్తి గలుగుచున్నది.

సాధనచతుష్టయసంపత్తియేమనగా:—

1. నిత్యానిత్యవస్తువివేకము.
2 యిహాముత్రఫలభోగవిరాగము.
3. శమాదిషట్కసంపత్తి.
4 ముముక్షుత్వము.

ఈ నాలుగున్నూ మోక్షాపేక్షకలవారికి సంపూర్ణముగా నుండవలయును నిత్యానిత్య వస్తువివేకమనగా బ్రహ్మమొక్కటియె సత్యమనియు జగత్తు మరుమరీచక జలమువలె అసత్యమని తెలుసుకొనుట ఇహాముత్రఫల భోగవిరాగమనగా ఇహమందు సుఖసాధనముల నిర్భయించినవే హాధనధాన్య పుత్రమిత్ర కళత్ర వస్త్రాభరణ సుగంధద్రవ్యపుష్పమాల ఆహారాదివస్తువులందు కుక్కమలమువలె ఆశలేకుండుటయును స్వర్గాది లోకమందు

దివ్యభోగములున్నూ రంభాద్యప్సరస విషయములలోను విషమువలె విసర్జించుట శమాదిషట్కసంపత్తియనగా 1. శమము 2 దమము 3. వుపరతి 4. తితీక్ష 5. క్షమ 6. శ్రద్ధ యీ ఆరున్నూ శమాదిషట్కసంపత్తియనంబడును శమమనగా అంతరేంద్రియ నిగ్రహము అనగా అంతఃకరణ చతుష్టయములు విషయవాసనచే విషయమార్గమై మనస్సునుపోనియ్యక ఆత్మానుసంధానమందు నిలుపుట దమమనగా బహిరింద్రియనిగ్రహము అనగా చక్షుశ్రవణాది యింద్రియములు శబ్దస్పర్శ రూపరసాదియందు కర్తవాసనచే పోవుచుప్పుడు దానియందు తుచ్ఛబుద్ధికలగి ధ్యానమందు ప్రజ్ఞాబలముచే వశీకరించినిలుపుట. వుపరతియనగా సర్వసంగపరిత్యాగముచే విషయవిరక్తికలిగిన చిత్తము ధ్యానానుదమందు రమించుట. తితీక్షయనగా భక్తులు అత్తరు పన్నీరు మొదలయిన సుగంధద్రవ్యములతో అభిషేకము చేసి మల్లెమొల్ల మందారపుష్పములతో అర్చించినప్పుడున్ను దుష్టులు పాదమందువేసినచెప్పు తీసికొట్టునప్పుడున్నూ వుభయములలో వకేప్రకారముగా సంతోషద్వేష్యములు పొందకుండుట లేక, ఒక్కరోజు పంచామృత క్షీరాన్నాది లభించినప్పుడును మరియొకదినము కూ

టినీళ్లు అంబిలిదొంకినప్పుడున్ను సంతోషముతో భుజిం చుట లేక లాభాలాభ సుఖదుఃఖ శీతోష్ణాదియందు స్వ మభావనిష్టుఁడయుండుట. తితిక్ష యనగా నాకు యీజన్మ ములోనే మోక్షముదొరకునో లేక, బదరికాశ్రమాది పుణ్యస్థలములందు తపస్సు చేయవలసివున్నదో లేక, గురూపదేశ ప్రకారము నేను నిత్యశుద్ధ బోధస్వరూపుడ వునో అనుమొదలయిన సంశయముపొందక నిశ్చలప్ర దయుడై ఓర్పుగలిగియుండుట లేక, దీనికి సమాధాన మను నామాంతరముగలదు శ్రద్ధయనగా బ్రహ్మనిష్ఠ యందుగలుగు ప్రతిబంధములు యెన్నివచ్చినను దానిని లక్ష్యపెట్టక పుత్రధనధాన్య దారాదియందు మమతను పరిత్యజించి బ్రహ్మనిష్ఠపూర్తికొరకు శీఘ్రప్రయత్నము చే యుట. లేక, వేదగురు యీశ్వరునియందు నమ్మకముతో సర్వావస్థ సర్వకాలములందు వర్తించుట అనగా ఆస్తిక బుద్ధితో ప్రేమగలిగియుండుట ముముక్షుత్వమనగా అగ్ని చేదగ్ధమైనవాడు గృహధనదార పుత్ర మిత్రాదులను చూడక శీతలజలమైనమునందుపడి గత్తిపోయి ప్రవేశించిన ట్లు తాపత్రయాగ్నిచే తపించువాడు శీతలముగునశా శ్వ తానందమోక్షము యెప్పుటదొరకునో దానికి యేమిచే యవలయునో దీన్ని వుపదేశించు సద్గురువు యెప్పుడ

లడో అని పరిభ్రమించుట లేక అల్పజలమందునున్న మత్స్యములు యెండచే నీళ్లుతగ్గి లేకయున్న సమయమందు జలప్రవాహము లభించుకొరకు యెట్లుపరితపించునో ఆలాగుననే ఆయుస్సు ప్రతిదినము క్షీణించి క్షీణించుపోవుచున్నదే నాకింకను జ్ఞానానందము కలగలేదే అని పరితపించుట యిదే నిజమయిన వైరాగ్యము దీనికే మోక్షేచ్ఛయని మరొక్కపేరుగలదు యీనాలుగు గుణములు యెవరికిగలదో వారెవరయినను బ్రహ్మవిచారమునకు అధికారులె యీగుణములనుపట్టి బ్రహ్మవిచారాధికారము యేర్పడినదిగాని జాతిధర్మాశ్రమ స్త్రీపురుషులనుబట్టి సంబంధించినది కానేకాదు.

ఓం శ్రీపరమేశ్వరాయనమః

అష్టాంగయోగము.

అష్టాంగయోగమనగా యమ నియమ మాసన ప్రాణాయామ ప్రత్యాహార ధారణ ధ్యాన సమాధి యని యెనిమిదివిధములు దీనియందు యమ నియమ యీ రెండు ప్రధానములు.

యమమనగా:—

శ్లో॥ అహింసాసత్యమస్తేయం
బ్రహ్మచర్యందయార్జవం।
క్షమాధృతిర్మితాహారం
శౌచంచేతియమాదశ॥

తా॥ అహింస సత్యం అస్తేయం బ్రహ్మచర్యం దయా అర్జవం క్షమా ధృతి మితాహారం శౌచం అని పదివిధములు దీనియందు అహింస మొట్టమొదట చెప్ప కారణమేమనగా అది యోగమునకు ముఖ్యసాధనమై వున్నది. అది దీపమునకు తైలమువంటిది ఫలమునకు పుష్పమువంటిది తైలము లేక దీపముయుండునో పుష్ప ము లేక ఫలముగలుగునా ఆలాగనే అహింస లేనియడల యోగసిద్ధి రానేరాదు.

అహింసయనగా మనోవాక్కాయములచే వక్క ప్రాణికిన్నీ కీడుచేయకుండుట అనగా మాటలచే చెప్పి గాని కరముచేచేసిగాని హృదయమందు దోషతలంపు గాని వుండకుండుట అనగా తనవలె సమస్తప్రాణులను చూచుట లేక సర్వాంతర్యామియైన పరమాత్మ నొక్క టియని తెలిసికొనుట.

నియమమనగా:—

శ్లో॥ తపస్సంతోష మాస్తిక్యం
ధ్యానమీశ్వర పూజనం।
వేదాంతశ్రవణాంచైవ
హ్రీర్మతిశ్చ జపో వ్రతం॥

తా॥ తపము సంతోషము ఆస్తిక్యము దానము ఈశ్వరపూజనము వేదాంతశ్రవణము లజ్జ మతి వ్రతము అనుసీవదియున్న నియమమునంజదును, దీనియందు తపము ప్రథమముగా చెప్ప కారణమేమనగా అద్వైత సిద్ధికొరకు ప్రధానసాధనమైయున్నది తపమనగా అల్పాహారస్వల్పనిద్రచే. చిత్తైకాగ్రముచేసి బ్రంహ్మధ్యానము చేయుట

3 ఆసనములు అనేకవిధములు దానియందు సిద్ధం పద్మం రెండు శ్రేష్ఠములు లేక యేపరబ్రంహ్మమందు బ్రంహ్మానందముచే నిశ్చలహృదయముకలదో అదే నిజమైన బ్రంహ్మాసనమనంబడును.

4. ప్రాణాయామము యిది రేచక పూరక కుంభక కేవలకుంభకమని నాలుగువిధము.లు లేక దానియందు

వృత్తమ(ప్రాణాయామము ప్రపంచమైన సమస్తవిషయములున్న హృదయమునుండి బయిటకోలట యిదే రేచకము. అభేదాది స్వభావముతో స్మైత్రాదిగుణములను హృదయమందు నిండజేయుట యిదేపూరకము మనోవృత్తులను నాశముజేసి బ్రహ్మానందభరితుడై యిది యంతయు బ్రంహ్మమని దృఢప్రజ్ఞుడై యుండుట యిదే కుంభకము.

5. ప్రత్యాహారము ప్రపంచమునందుగల విషయములందు పూర్వజన్మకర్మ వాసననను సరించి మనస్సును పోనియ్యక బ్రంహ్మధ్యానమందు నిలుపుట లేక మనస్సు యెచ్చటెచ్చటపోయినను అచ్చటచ్చట అంతయున్నా పరబ్రంహ్మమని చింతించుట యీరెండున్ను మోక్షమునకు బహిరంగసాధనములు.

6. ధారణయనగా ఇంద్రియ సంయమముచే హృదయగుహయందు చలనములేక పరమాత్మస్వరూప స్థితి యందు నిలుపట లేక హృదయకమల మధ్యమందు జ్యోతిర్మయముతో ప్రణవ ధ్యానముతోగూడ నిలుపట.

7. ధ్యానము తాను ధ్యానించిన స్వరూపముకంటె నితరచింతనము మనమందురానియ్యక ఆ స్వరూపస్థితి యందు బుద్ధితోగూడ నైక్యముచేయుట.

8. సమాధియనగా ధ్యానధ్యేయ భేదములేకయె యైక్యమై ధ్యాత ధ్యానం ధ్యేయములైన త్రిపుటులున శించి వృదయాస్తమానములు శీతోష్ణాది గుణములున్ను క్షుత్పిపాసాది బాధలున్ను తెలియక బ్రంహ్మానందమయు మైయుంచుట యీయవస్థయె విదేహకైవల్యము లేక బ్రంహ్మవిద్వరిష్ఠావస్థ యిదేసహజమైన జీవన్ముక్తి.

శ్లో॥ సమాధించపరంయోగం
బహుభాగ్యేనలభ్యతే।
గురోఃకృపాప్రసాదేన
ప్రాప్యతేగురుభక్తితః॥

ఓ ప్రియమైనస వాయనులారా యీ మహావస్తను పొందుకొరకు కరుణానిధియైన శ్రీజగధీశ్వర కారుణ్యా కటాక్షామృతము సంపాదించి యుండవలయును. అలాగువనే సద్గురువుయొక్క సంపూర్ణమైన కరుణకు పాత్రులు కావలయును సమస్త జీవరాసియందును చెప్పవలవిలేని భూతదయ సంపాదించవలయును దీన్ని అన్నిటికిన్ని

యింద్రియ సంయమము పట్టుపడునట్లై పాటుపడవల యును. ఈ గుణములు సంపూర్ణముగా లేనివారికి బ్రంహ్మపద మంటదు బ్రహ్మానందసుఖము బొందడు. ఎట్లనగా వలలేక మత్స్యములున్ను అస్త్రశస్త్రములు లేక ఘోరమృగములున్ను ఔషధములు లేక రోగ ములున్ను దీపములేక చీకటిన్ని అన్నములేక ఆకలియున్న పేరుమాత్రములచే యెట్టుసిద్ధికానేరదో అలాగుననే నేనురాజయోగి రాజయోగి గురుపుత్రుడు గురుపుత్రుడు లేక బ్రహ్మాస్మి బ్రహ్మాస్మి అని కోటిసార్లు చెప్పినప్పటికిన్ని ఆపదములు నిష్ప్రయోజనములు యెట్లనగా మరుమ రీచక జల అతిశీతళము వంధ్యాపుత్ర దతిసుందరుడు గగనకుసుమ అతిమనోహరమయిన సుగంధము. అను యీపదములకు యెంతయర్థగాంభీర్యముకలదో అట్లు సాధనగుణములు లేనివారికి జ్ఞానము ప్రయోజనము కానేరదు.

ఓం తత్సత్ బ్రంహ్మార్పణమస్తు.

ఓం శాంతి శాంతి శాంతిః

ఉపదేశ త్రయములు.

1. ప్రతిదినమున్ను హృదయగృహాయందు యేకా గ్రచిత్తుడై బ్రంహ్మధ్యానము చేయుచుపేయుచు రాగా

రాగా ఒక్కదినమునందు ఆత్మానుభవస్వరూపసిద్ధి కలుగును. అనగా పరమాత్మ ప్రత్యక్షమగును. దధిమథనము చేయుచుచేయుచు రాగారాగా వెన్న బయలుదేరనట్లున్ను అరణిమర్ధనము పునఃపునః చేసినప్పుడు అగ్ని ప్రజ్వలించునట్లున్ను కూపము త్రవ్వగత్రవ్వగ జలముప్రవహించునట్లున్ను యీ బ్రహ్మనిష్ఠులున్ను పరిపూర్ణానంద తృప్తులగుదురు. ఎవరికి స్వానుభవసిద్ధిరాలేదో వారికి మననవిధి ధ్యాసనధ్యానములు యింకనుచాలదు. ఏ కారణముచే పెరుగునుండి నవనీతము వేరుపడలేదో మర్ధనముచాలదు. అరణినుండి యేకారణముచే అగ్ని జనించలేదో మథనము తక్కువగానుండును. ఎందుచేత భావియందు జలము గనబడలేదో తట్టి పొడవము చాలదు. ఇవియే దీనికి కారణములు.

2 అతివ్యభిచారస్వభావముగల స్త్రీయున్ను అలాగువనే పురుషుడున్ను తనజాతి ధర్మశాస్త్రములను వుల్లంఘించి మాతా పితా సహోదరులనుంగూడ పరిత్యజించి అల్పసుఖ బహుక్లేశమయిన విషయసుఖముకొరకు పరపురుష పరస్త్రీలను అనుగమింపచున్నది గదా అలాగువనే అవ్యభిచారిణియయిన భక్తిగల స్త్రీయున్ను

ఆత్మారాముడయిన పరమపురుష ఆత్మారామ క్రీడాసుఖ బ్రంహ్మానందమునకున్ను అట్లనే విరక్తియయిన ముక్తి కాంతా విహారానంద శాశ్వితసుఖ మోక్షమునకు పురుషుడున్నూ సర్వసంగ పరిత్యాగులయి స్వజన త్యాజ్య శీలులయి మానాభిమాన రహితులయి సంచరించిన విషయము. ఆశ్చర్యమా కాదు కాదు దీనియందు ఒక్కటి అతి అజ్ఞానముయొక్క స్వభావము. రెండవది ఉతీతజ్ఞానము గలుగునప్పుడు వున్న అవస్థగాయున్నది.

3. ఒక్క [illegible]నమయిన వస్త్రము సబ్బువేళి నిర్మలజలమందు కఠినమయిన రాతిపైన వుతుకునప్పుడు యేలాగున తన మురికితనముపోయి పూర్వస్థితివలె శుభ్ర వస్త్రమవుతువున్నదో అలాగుననే పరిశుద్ధస్వరూపియయిన ఆత్మను మధ్యకాలమందు భాదించిన అజ్ఞానమయిన మలము నివారణకొరకు గురూపదేశమయిన సబ్బువేళి దైవభక్తియైన నిర్మలజలమందు వైరాగ్యమైన కఠినరాతిపై జ్ఞానధ్యానములయిన వుతుకువుతుకునప్పుడు తనస్వరూపస్థితిని పొందును. అనగా మాయా విముక్తి కలుగును.

కలికల్మష నాశనమంత్రము.

హరేరామ హరేరామ

రామరామ హరేహరే।

హరేకృష్ణ హరేకృష్ణ

కృష్ణకృష్ణ హరేహరే॥

శ్లో॥ ఇతిషోడశకంనామ్నాం

కలికల్మషనాశనం।

నాతఃపరతరోపాయః

సర్వవేదేషుదృశ్యతే॥

ఈ మంత్రము కలిసంతారణోపనిషత్తులయందు కలదు.

ఇది శ్రీ నారద మహాఋషులవారు కలియుగ ప్రాబల్యముచే జనులు అజ్ఞానాంధకార సంసారసాగరమందు మునిగితేలుటచూచి బ్రహ్మలోకము ప్రవేశించి యీజనుల వుద్ధారణకొరకు బ్రహ్మదేవునితో అడిగినప్పుడు సృష్టికర్తయైన విధాతవుపదేశించిన మంత్రము ఓంనీరహస్యము అంధుడు సూర్యుని యెరుగజాలడో అలాగుననే మథాంధకారులు తెలియజాలరు.

ఓమ్ తత్సత్.

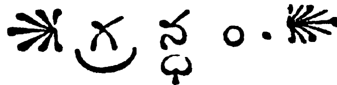
ధ్యానామృతము-సంపూర్ణము.

→| పీఠిక. |←

పేజి.	పఙ్క్తి	తప్పు.	ఒప్పు.
1	4	సవర్ణ	వర్ణ
		శాశ్విత	శాశ్వత
	5	వశిష్ట	వసిష్ఠ
	6	మహాఋషుల	మహర్షుల
2	5	కర్మ వుపాసన	కర్మ ఉపాసన
	8	శూద్ృలు	శూద్రులు
	9	బ్రంహ్మ	బ్రహ్మ
	18	చున్నయది	చున్నది
3	1	మహాఋషి	మహర్షి
	4	మహాఋషి	మహర్షి
		సంబోద	సంభూత
	5	సప్తఋషులు	సప్తర్షులు
	10	మ్లేచ్చ	మ్లేచ్ఛ
	18	వెంగమాంబా	వెంగమాంబ
4	12	వనక్	నావక్
5	2	పూర్న	పూర్ణ
	8	స్తల	స్థల
	11	అధి	అది
6	4	కటికాదిగు	కటకా

	12	శృతులు	శ్రుతులు
7	1	దాన్యాది	ధ్యానాది
	4	అతిధి	అతిథి
	5	వాడు	వారు
	9	అనుష్టించ	అనుష్ఠించ
		బహిశ్శుద్ధి	బహిర్శుద్ధి
		ప్రదానము	ప్రధానము
	12	ద్యాన	ధ్యాన
		వ్యర్ధమే	వ్యర్థమే
8	6	కలో	కలా
	7	భోద	బోధ
	8	బ్రాహ్మ	బ్రహ్మ
	11	ద్యానా	ధ్యానా
	12	సాధనః	సాధనం
	17	వుప	ఉప
9	3	బ్రమర	భ్రమర
	12	వసి	వశి
	13	త్రఅత్త	తమాత్త
		వశ్యం	వస్యం
	14	భూతస్తం	భూతస్థం
	15	యాది	యాతి

10	12	చండాది	చండాలాది
11	12	వుపాసతే	ఉపాసతే
14	12	మధాంధ	మదాంధ
15	2	జగధీశ్వరుండు	జగదీశ్వరుడు

4	8	స్మృతి	స్మృతి
5	8	దృత	ధృత
		బద్ద	బద్ధ
	4	స్ఫూర్థి	స్ఫూర్తి
6	2	ద్వజః	ధ్వజః
	4	తనో	తనూ
	9	త్రారణం	త్కారణం
7	2	సచ్చి	సచ్ఛి
	4	పరమేశ్వరా	పరమేశ్వర
	9	భయాధనాధం	భయాదనాథం
8	9	పూర్ణ	పూర్ణ
		ధీక్షితా	దీక్షిత
	12	మగ్నమా	మగ్నంమాం
9	1	వరార్చిత	వరార్చిత
	3	పధ్యాయ	పద్యాయా

10	7	కృతోత్త	కృతోద్య
	12	ముచ్ఛ	ముచ్య
	14	జనార్ధన	జనార్దన
11	11	స్తితి	స్థితి
12	4	నదా	సదా
	10	దాఛ్ఛ	దాచ్ఛ
	14	బ్రహ్మాం	ర్బ్రహ్మాం
	15	మఖ	మభి
	16	యాంది	యంతి
13	2	పవితం	పవిత్రం
	3	ఉద్వ	ఉద్వి
	7	దారిణం	ధారిణం
	9	పూర్న	పూర్ణ
	12	సనాధ	సనాథ
14	1	ప్రభౄ	ప్రభృ
	5	నిరాదార	నిరాధార
	6	విధ్యా	విద్యా
	8	వరిష్టం	వరిష్ఠం
	9	వాతాత్మసీం	వాతాత్మజం
15	2	శివశ్చ	శివస్యై
	4	తావుఘా	తావుభా

	14	యావధా	యవదా
16	8	ముచ్చ్యేత	ముచ్యేత
	7	ప్రథవం	ప్రథమం
	12	త్వస్స	తత్వస్య
	13	త్యాగః	త్యాగ
		నిగ్రహ	నిగ్రః
	14	స్తావ	స్థావ
		వైరాగ్య	వైరాగ్యం
	16	యథా	యథా
	18	తదా	తథా
17	2	అథ	అథ
18	6	ముక్తినా	ముక్తిధా
19	5	ముచ్చతే	ముచ్యతే
	13	ముక్త్వైకా	ముక్త్వైక
	20	శివ్రూహాం	శ్శివ్రూహాం
20	3	ద్యాన	ధ్యాన
	5	గ్రంథ	గ్రంథ
	6	మిథ్యా	మిథ్యా
	7	నజీవ	సజీవ
	10	మార్గతా	మాగ్ధతా
21	10	వినాశేత్	వినాశయేత్

22	2	యువాస్రి	యువాస్త్రీ
	3	బ్రహ్మచారిగ్ర	బ్రహ్మచారిగృహి
	8	స్తథాశూద	స్తథాశూద్ర
	10	స్రశూద్రాణం	స్త్రీశూద్రాణాం
23	1	స్వభా	స్యచా
	9	ఏతేచాస్వ	ఏతేచాస్య
	12	; ధ్యానస్వ	ధ్యానస్య
24	1	తోషనాత్	తోషణాత్
	10	యిహాముత్ర	ఇహాముత్ర
25	11	దానియందు	దానియందు
26	16	శీతః జమైప	శీతలమైపజల
28	3	మతాహారం	మితాహారః
29	2	ధ్యానం	దాన
	4	హ్రీర్మతిచ్ఛ	హ్రీర్మతిశ్ఛ
32		శాంతిశాంతి	శాంతిః శాంతిః
		గృహ	గుహ
33	8	దారికి	వారికి
		యింనుం	యింకయుం
	12	పోరవడం	పోవడం
35	8	తరూపాయ	తరోపాయః
	9	వుపనిషత్తు	——— నిషత్తు

10345